

ΑΓΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΟΥ 3^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α3

Λίγα Λόγια

Αγγεία: Κεραμικά (πήλινα - κατασκευασμένα από πηλό - πρώτη ύλη των κεραμικών) προϊόντα που τα κατασκεύαζαν στην αρχαιότητα και τα χρησιμοποιούσαν για διάφορους σκοπούς.

Είδη αγγείων

Ανάλογα με τη χρήση τους τα διακρίνουμε σε διάφορες κατηγορίες:

Αποθηκευτικά αγγεία

Αγγεία αντλήσεως και σερβιρίσματος του οίνου

Αγγεία μείξης οίνου με νερό

Αγγεία πόσης

Αγγεία μεταφοράς νερού

Αγγεία φύλαξης αντικειμένων

Αγγεία επιτραπέζια

Τελετουργικά αγγεία

Ελαιοδοχεία

Αγγεία οικιακής χρήσης

Αγγεία ψύξης του οίνου

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΓΓΕΙΑ

Μια πηγή πληροφοριών
της Αρχαίας Ελλάδας

Λίγα Λόγια

Αγγεία: Κεραμικά (πήλινα - κατασκευασμένα από πηλό - πρώτη ύλη των κεραμικών) προϊόντα που τα κατασκεύαζαν στην αρχαιότητα και τα χρησιμοποιούσαν για διάφορους σκοπούς.

Είδη αγγείων

Ανάλογα με τη χρήση τους τα διακρίνουμε σε διάφορες κατηγορίες:

Αποθηκευτικά αγγεία

Αγγεία αντλήσεως και σερβιρίσματος του οίνου

Αγγεία μείξης οίνου με νερό

Αγγεία πόσης

Αγγεία μεταφοράς νερού

Αγγεία φύλαξης αντικειμένων

Αγγεία επιτραπέζια

Τελετουργικά αγγεία

Ελαιοδοχεία

Αγγεία οικιακής χρήσης

Αγγεία ψύξης του οίνου

ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΑ

Ο **πίθος** ήταν ένα μεγάλο αγγείο, συνήθως χωρίς διακόσμηση, που χρησίμευε για την αποθήκευση προϊόντων, π.χ. λαδιού, σιτηρών, δημητριακών.

Η **πελίκη** αποτελεί παραλλαγή του αμφορέα. Πρωτοεμφανίστηκε γύρω στο 520 π.Χ. με την αττική ερυθρόμορφη τεχνική. Η ονομασία πελίκη δεν είναι αρχαία ελληνική, αλλά ονομάστηκε έτσι από τους αρχαιολόγους. Στην αρχαιότητα το αγγείο είχε διάφορες ονομασίες, όπως κύλιξ ή λεκανίς.

Ο **στάμνος** είναι ένα αγγείο με στενή βάση που καθώς ανεβαίνει προς τα πάνω φαρδαίνει, για να στενέψει λίγο και να καταλήξει σε σχετικά φαρδύ λαιμό. Με δύο χερούλια στα πλάγια και κάλυμμα. Το χρησιμοποιούσαν για τη φύλαξη ή το σερβίρισμα του κρασιού.

Ενιαίος αμφορέας τύπου Β

Το σώμα και ο λαιμός σχηματίζουν ενιαία καμπύλη. Το χείλος προεξέχει και είναι ευθύ. Οι λαβές είναι κυλινδρικές και εκτείνονται από την κλίση του ώμου ως το μέσο του λαιμού. Η βάση έχει σχήμα ανεστραμμένου εχίνου. Εμφανίστηκε περίπου στα 610 π.Χ. Διακοσμητικά ήταν χωρισμένος σε δύο αντικριστά τμήματα. Ανάμεσα στη τμήματα αυτά εμφανίζονταν φυτικά σχέδια, ενώ η βάση ήταν διακοσμημένη με ακτίνες.

Ενιαίος αμφορέας τύπου Α

Το συνηθισμένο σχήμα του τύπου αυτού ήταν ωοειδές σώμα που στένευε στη βάση. Οι λαβές ήταν επίπεδες τετραγωνισμένες που ξεκινούσαν από το σώμα και κατέληγαν στη μέση του λαιμού με άκρα που προεξείχαν και ήταν διακοσμημένα με φύλλα κισσού ή ανθέμια. Το χείλος του προεξείχε και ήταν ελαφρώς κυρτό. Η κοιλιά του αγγείου ήταν λιγότερο επιμήκης σε σύγκριση με τον τύπο Β. Η βάση του αποτελούνταν από δύο βαθμίδες με τη χαμηλότερη με κυρτό σχήμα και την ανώτερη με κατακόρυφη άκρη. Διακοσμητικά ήταν χωρισμένος σε δύο αντικριστά τμήματα, ήταν όμως τοποθετημένα λίγο χαμηλότερα σε σύγκριση με εκείνα του τύπου Β.

Εμφανίστηκε περίπου στα 550 π.Χ.

Ενιαίος αμφορέας τύπου Γ

Το σχήμα του αγγείου είναι παρόμοιο με του τύπου Β. Το χείλος προεξείχε ελαφρά και ήταν κυρτό. Η βάση είχε το σχήμα εχίνου ή τόρου.

Εμφανίζεται στα 550 π.χ., αλλά είναι ιδιαίτερα αγαπητό στο διάστημα ανάμεσα στα 520 και 470 π.Χ.

Ο **αμφορέας με λαιμό** είναι κληρονομιά από τους κρητομυκηναϊκούς χρόνους, και ονομάζεται έτσι επειδή ο λαιμός του αγγείου διακρίνεται σαφώς από το υπόλοιπο σώμα.

Από τη γεωμετρική κεραμική υιοθετήθηκε ο τύπος αυτός στην πρωτοκορινθιακή και κυρίως στην πρωτοαττική αγγειογραφία. Κατά το πρώτο μισό του 6ου αιώνα το αγγείο έχει σχήμα ωσειδές με εχνοειδές χείλος, βάση τοξοειδή και απλές κυλινδρικές λαβές που φτάνουν μέχρι το μέσο του λαιμού.

Πρωτοαττικός αμφορέας

Το σχήμα του αμφορέα προέρχεται από τους αμφορείς της γεωμετρικής περιόδου. Μετά την παρακμή που αρχίζει να παρατηρείται στη διακόσμηση των αγγείων στα τέλη της γεωμετρικής περιόδου εμφανίζεται ένα νέο είδος αγγείου με στενή βάση ωσειδές σώμα και ιδιαίτερα υψηλό λαιμό. Οι δύο λαβές καλύπτουν σχεδόν όλο το ύψος του λαιμού. Η διακόσμησή του γίνεται σε ζώνες.

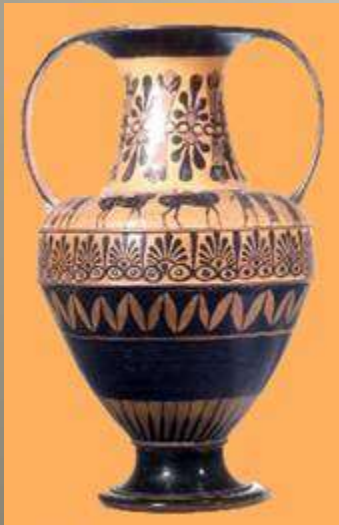
Αμφορέας τύπου Νόλας

Έχει ύψος, κατά μέσο όρο, περίπου 30 εκατοστά ελαφρά ψηλό και στενό λαιμό με ραβδωτές λαβές ή με μορφή ιμάντα με μία κεντρική ράβδωση. Η βάση έχει σχήμα τόρου.

Ο **Νικοσθένης** αμφορέας οφείλει το όνομά του στον αγγειοπλάστη Νικοσθένη. Αποτελεί μίμηση ανάλογου ετρουσκικού σχήματος, διακοσμείται όμως με μελανόμορφες παραστάσεις σε ζώνες. Πρόκειται για επινόηση με καθαρά εξαγωγικό χαρακτήρα, αν κρίνουμε από την ανυπαρξία του στον ελλαδικό χώρο και την εύρεσή του στην Ετρουρία.

Χαρακτηριστικός είναι ο κωνικός λαιμός με διευρυμένο στόμιο το οποίο στη βάση του είναι τόσο ευρύ όσο και το σώμα του αγγείου. Διαθέτει επίσης υψηλό πόδι. Οι λαβές του σχηματίζουν μεγάλη θηλιά και εκτείνονται από την ανώτερη καμπύλη του σώματος ως το χείλος.

Παναθηναϊκός αμφορέας

Ευρύ σώμα, στενός λαιμός και στενό πόδι είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του παναθηναϊκού αμφορέα.

Ήταν διακοσμημένος με τη μελανόμορφη τεχνική. Στη μία πλευρά εικονιζόταν η θεά Αθηνά με την επιγραφή «των Αθήνηθεν άθλων», ενώ στην άλλη το αγώνισμα για το οποίο δινόταν ως έπαθλο.

Εμφανίστηκε γύρω στα 560 π.Χ. και διατηρήθηκε μέχρι το 2ο αιώνα.

Ο οξυπόθμενος αμφορέας αποτελεί μια παραλλαγή του αμφορέα με λαιμό. Διακρίνεται για το ωσειδές σώμα του που καταλήγει σε οξεία προεξοχή, έτσι ώστε να μπορεί να στηριχτεί στο έδαφος ή σε τεχνητή βάση. Με αυτού του τύπου τους αμφορείς μεταφέρονταν τα προϊόντα με τα πλοία, όπως μαρτυρούν τα ευρήματα από τα ναυάγια.

ΜΕΙΞΗΣ ΟΙΝΟΥ ΜΕ ΝΕΡΟ

Οι αρχαίοι σπάνια έπιναν ανέρωτο κρασί. Ο **κρατήρας** ήταν το αγγείο μέσα στο οποίο ανακάτευαν το νερό με το κρασί. Με το πέρασμα των χρόνων υπήρχαν πολλές παραλλαγές του αγγείου όμως τα κύρια χαρακτηριστικά του ήταν η στενή βάση το φαρδύ σώμα και τα δυο χερούλια.

Μπορούμε να χωρίσουμε τους κρατήρες σε τέσσερα είδη, ανάλογα με τις λαβές και το σώμα:

Κιονωτός ή κιονοειδής κρατήρας.

Η ονομασία του αγγείου είναι σύγχρονη και οφείλεται στις λαβές του, οι οποίες θυμίζουν κίονες που ξεκινούν από τους ώμους του αγγείου για να καταλήξουν στα χείλη. Η βάση του αγγείου αποτελείται από δύο βαθμίδες. Το σώμα του φαρδαίνει από τη βάση προς τα πάνω, για να στενέψει στους ώμους. Ο λαιμός του αγγείου φαρδαίνει ελαφρά καταλήγοντας στα χείλη, τα οποία έχουν μια ελαφριά κλίση προς τα έξω. Έχει επίπεδο και συχνά διακοσμημένο χείλος με ορθογώνια εξαρτήματα πάνω από τις καμπύλες λαβές.

Ελικωτός ή ελικοειδής κρατήρας.

Η ονομασία του αγγείου είναι σύγχρονη και οφείλεται στο χαρακτηριστικό ελικοειδές σχήμα των λαβών, οι οποίες ξεκινούν από τους ώμους του αγγείου, ξεπερνούν το ύψος του αγγείου και σχηματίζοντας έλικα ενώνονται κάθετα με το χείλος του αγγείου. Ο λαιμός του ελικωτού κρατήρα είναι ψηλότερος από του κιονωτού, ενώ το χείλος προεξέχει ελαφρά από το λαιμό.

Καλυκόσχημος ή καλυκοειδής κρατήρας

Η ονομασία του αγγείου είναι σύγχρονη και οφείλεται στο σχήμα του σώματος. Έχει το σχήμα κάλυκα λουλουδιού και αποτελείται από δύο μέρη, από τα οποία το κατώτερο είναι κυρτό, ενώ το ανώτερο είναι ελαφρώς κοίλο. Δεν έχει ώμο. Έχει αρκετά ψηλό πόδι σε δύο βαθμίδες. Οι λαβές είναι τοποθετημένες στην κορυφή του κατώτερου τμήματος και καμπυλώνουν προς τα πάνω.

Κατά πάσα πιθανότητα αυτός που επινόησε τον καλυκόσχημο κρατήρα ήταν ο Εξηκίας.

Κωδωνόσχημος κρατήρας

Η ονομασία του αγγείου είναι σύγχρονη και οφείλεται στο σχήμα του σώματος. Έχει τη μορφή ανεστραμμένου κουδουνιού, στενός στη βάση που φαρδαιίνει προοδευτικά προς τα πάνω. Οι λαβές του είναι σε σχήμα θηλιάς, που τοποθετούνται ψηλά στο σώμα και καμπυλώνουν ελαφρά προς τα πάνω. Στηρίζεται σε χαμηλή δισκοειδή βάση.

Μια διαφορετική παραλλαγή του κρατήρα αποτελεί και ο **κάλαθος**: είχε κυλινδρικό σχήμα που άνοιγε ελαφρά προς τα έξω στο ύψος του χείλους. Κοντά στη βάση διέθετε εκροή για τη μετάγγιση του υγρού.

Λέβης ή δίνος

Ο **λέβης** ήταν ένα βαθύ και ανοιχτό αγγείο, συνήθως χωρίς λαβές, με μεγάλη καμπύλη στους ώμους που στένευε στο λαιμό, ο οποίος ήταν χαμηλός και είχε χείλη που προεξείχαν. Χρησίμευε για την ανάμειξη του κρασιού (όπως και ο κρατήρας) ή στο μαγείρεμα, ιδίως οι χάλκινοι. Στηριζόταν σε μια ανεξάρτητη βάση ή σε τρίποδα. Από τις απεικονίσεις σε αγγεία προκύπτει ότι δίνονταν ως βραβεία σε αγωνίσματα ή ότι χρησιμοποιούνταν ως αγγεία σερβιρίσματος στα συμπόσια.

Η ονομασία δίνος αποδόθηκε λανθασμένα στο αγγείο από τους διάφορους μελετητές. Ο δίνος πρέπει να ήταν αγγείο πόσης.

ΨΥΞΗΣ ΟΙΝΟΥ

- Ο **ψυκτήρας** ήταν ένα αγγείο με στενό κυλινδρικό σώμα που φάρδαινε καθώς ανέβαινε και έπαιρνε το σχήμα του βολβού για να καταλήξει σε στενό χείλος. Τον γέμιζαν με κρύο νερό και τον τοποθετούσαν μέσα στον κρατήρα, για να διατηρεί δροσερό το κρασί.
- Σύμφωνα με τον καθηγητή Μ. Τιβέριο στον ψυκτήρα έβαζαν κρασί και τον βύθιζαν σε κρύο νερό ή χιόνι.

ΑΝΤΛΗΣΕΩΣ - ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ ΟΙΝΟΥ

- Ο κύαθος (ή αρύταινα ή αντλητήριο) ήταν μια κουτάλα στο σχήμα κυπέλλου με πόδι και ψηλή προς τα πάνω καμπύλη λαβή. Το μέσο μήκος του ήταν περίπου 13 εκ.
- Χρησίμευε ως σκεύος για την άντληση του οίνου από τον κρατήρα, ως μέτρο για την ανάμειξη του οίνου με το νερό ή ως αγγείο πόσης, χωρίς την ψηλή λαβή.
- Ο κύαθος αποτελούσε τη βάση για τη μέτρηση των στερεών (6 κύαθοι ισοδυναμούν με μια κοτύλη) και των υγρών (1 ½ κύαθοι = 1 οξύβαφον).

- **Οινοχόη**

Η ονομασία του αγγείου προέρχεται από τις λέξεις οίνος + χέω. Είναι από τα πιο συνηθισμένα αγγεία και διακρίνεται για την πληθώρα διαφορετικών τύπων.

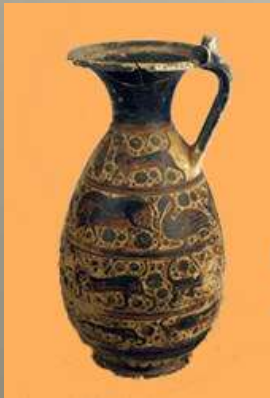
Το στόμιο μπορεί να είναι τριφυλλόσχημο ή κυκλικό. Το σώμα σε άλλες περιπτώσεις είναι λεπτοκαμωμένο ενώ σε άλλες έχει το σχήμα βολβού. Ο λαιμός και ο ώμος μπορεί να είναι ξεχωριστοί ή να σχηματίζουν ενιαία καμπύλη με το σώμα.

Χρησιμοποιείται για την άντληση ή το σερβίρισμα του οίνου και το βρίσκουμε ως κτέρισμα στους τάφους μαζί με τις ληκύθους.

Όλπη

- Λεπτό σώμα με ενιαία καμπύλη από το στόμιο μέχρι τη βάση. Είναι ψηλή σε αναλογία με το φάρδος της.

Λάγυρος

- Ο λάγυρος είναι ένας ελληνιστικός τύπος οινοχόης με επίπεδη βάση, οξύ, σπανιότερα, καμπύλο ώμο και κυκλικό στόμιο .
ραψ.α, στ.154-155

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ

Πινάκιον

Τα πινάκια έχουν σχήμα πιάτου αλλά παρουσιάζουν πολλές ποικιλίες: με στέλεχος και δύο λαβές, τετράγωνα ή κυκλικά, αβαθή ή βαθιά.

Κέρνος

Π Ο Σ Σ Η Σ

Ένα από τα πιο δημοφιλή ποτήρια ήταν και η **κύλιξ**. Χρησιμοποιούνταν κυρίως στα συμπόσια και πολλές φορές οι οικοδεσπότες τα παράγγελλαν από τους κεραμείς και τους αγγειογράφους με συγκεκριμένες παραστάσεις. Η διάδοσή της ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα κι ήταν ένα από τα προϊόντα που εξάγονταν και σ' άλλα μέρη, κυρίως όπως στην Ετρουρία . Από τους πολλούς τύπους αναφέρουμε τους παρακάτω:

Το χείλος το σώμα και το πόδι σχηματίζουν ενιαία καμπύλη και στο σημείο συμβολής με τη βάση υπάρχει δακτύλιος (τύπος Γ).

Κ

Υ

Λ

Ι

Κ

Ε

Σ

Η κύλικα **merrythought** (γιάντες, από το σχήμα των λαβών) είναι σχεδόν ημισφαιρική, με διχαλωτές λαβές που έχουν ένα κόμπο στη ράχη και συνήθως ψηλό στέλεχος. Συχνά έχουν ζεύγη λεπτών κόκκινων γραμμών στο στέλεχος και στο εσωτερικό

Χείλος ανεξάρτητο και υπερυψωμένο με βαθύ και ευρύ σώμα (τύπος **Σιάνα**).

α) Η κύλικα τύπου **Ντρόουπ** (από το όνομα του ερευνητή που πρώτος τις μελέτησε) έχει κοίλο μαύρο χείλος, ψηλό στέλεχος μ' ένα δακτύλιο και μια ταινία, μερικές φορές με ραβδώσεις στην κορυφή και μαύρη βάση. Στο εσωτερικό του κοίλου στελέχους υπάρχει μια πλατιά μαύρη ταινία, στο εσωτερικό του κυπέλλου μια άβαφη ταινία χαμηλά κάτω από το στόμιο και κάπου κάπου ένας άβαφος κεντρικός δίσκος.

Μια άλλη παραλλαγή είναι και η **Χαλκιδίζουσα** κύλικα με βαρύ πόδι και σώμα που δε διακρίνεται από το χείλος. Το σχήμα εμφανίστηκε γύρω στο τρίτο τέταρτο του 6ου αιώνα και αντιγράφει έναν τύπο που έφτιαχναν οι Χαλκιδείς της Κάτω Ιταλίας· ίσως γεννήθηκε στο εργαστήριο του Νικοσθένη. Συνήθως ήταν διακοσμημένη με μάτια που μερικές φορές συμπληρώνονται ανάμεσά τους από μύτη και αυτιά σατύρου.

ΚΑΝΘΑΡΟΙ

Ένα σκεύος με πολλές παραλλαγές είναι ο **κάνθαρος**. Πρόκειται για ένα είδος ποτηριού που τα κυριότερα χαρακτηριστικά του είναι το λεπτό πόδι με το φαρδύ σώμα και τις δυο λαβές που ξεκινούν περίπου από τη βάση του σώματος, ξεπερνούν το ύψος των χειλιών και επιστρέφουν καμπυλωτά κοντά στο ύψος των χειλιών.

Διακρίνουμε τρεις βασικούς τύπους:

Ο **κάνθαρος τύπου Α** διακρίνεται από το υψηλό πόδι, το οποίο διακρίνεται από το σώμα με ένα δακτύλιο. Το σώμα είναι βαθύ. Οι καμπυλωτές κάθετες λαβές ξεκινούν χαμηλά από το σώμα, υπερβαίνουν το ύψος του αγγείου και επανέρχονται σχηματίζοντας θηλιά, για να καταλήξουν στο χείλος.

Στον **κάνθαρο τύπου Β** οι κάθετες λαβές δεν ξεπερνούν το ύψος του αγγείου. Ξεκινούν χαμηλά από το σώμα και καταλήγουν στο χείλος. Τα κυλινδρικά τοιχώματα του σώματος κυρτώνουν στο τελείωμα του αγγείου ελαφρά προς τα έξω. Το χαμηλό πόδι συνδέεται με δακτύλιο με το σώμα και καταλήγει σε δισκοειδή βάση.

Οι λαβές του **κάνθαρου τύπου Γ** μοιάζουν με εκείνες του τύπου Α. Το βαθύ κοίλο σώμα είναι ενιαίο με το χείλος. Το χαμηλό πόδι συνδέεται με δακτύλιο με το σώμα και καταλήγει σε δισκοειδή βάση.

ΚΑΝΘΑΡΟΙ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ

Από τις πολλές παραλλαγές του αγγείου αξιοσημείωτοι είναι κánθαροι με πρόσωπο.

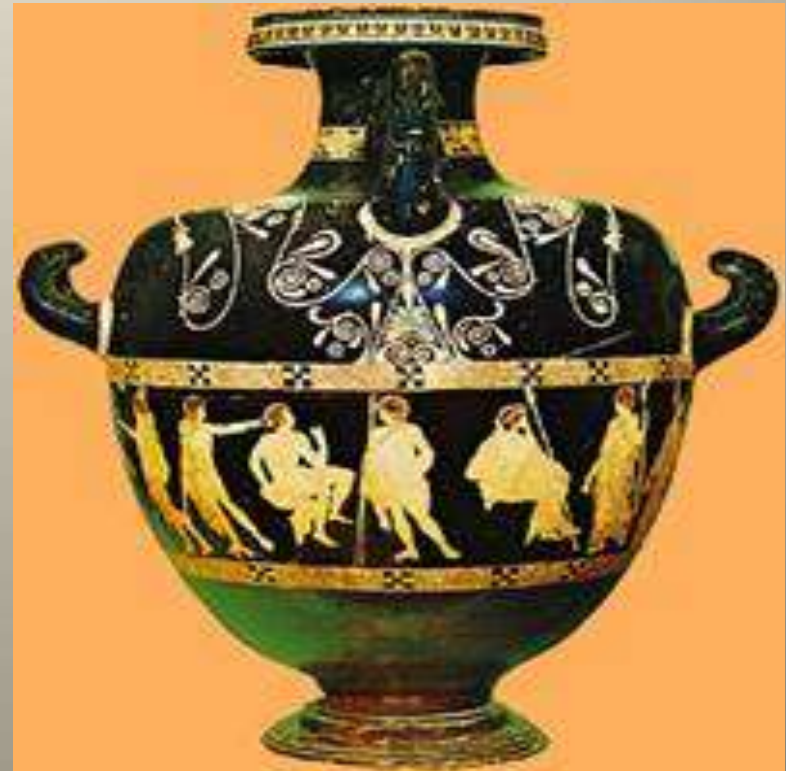
Ο **μαστός** ήταν ένα αγγείο πόσης σε σχήμα γυναικείου στήθους η βάση του οποίου ήταν η θηλή. Είχε δύο, μία ή καμία λαβή.

ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΝΕΡΟΥ

Η **υδρία** ήταν ένα αγγείο με τρεις λαβές, δύο για τη μεταφορά και μία για το σερβίρισμα. Εκτός από τη χρήση της ως αγγείο μεταφοράς ή σερβιρίσματος νερού η υδρία χρησιμοποιήθηκε και ως κάλπη ψηφοφορίας ή ακόμη ως τεφροδόχος.

Διακρίνονται δύο τύποι υδρίας:
α) Στον πρώτο τύπο διακρίνονται τα διαφορετικά μέρη του αγγείου (βάση, κοιλιά, ώμος, λαιμός) και ονομάζεται υδρία με λαιμό. Η κάθετη λαβή ξεκινά από τους ώμους του αγγείου και καταλήγει στο χείλος.

β) Ο δεύτερος τύπος, που επινοήθηκε στα τέλη του 6ου αιώνα, έχει ενιαίο σχήμα, ενώ η κάθετη λαβή είναι πιο μικρή και βρίσκεται περίπου στους ώμους του αγγείου. Ο τύπος αυτός ονομάζεται «υδρία-καλπός»

ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΑ ΑΓΓΕΙΑ

Ο **γαμικός λέβης** είχε σχήμα παρόμοιο με του λέβητα, διέθετε ευρύ υψηλό πόδι με κωνικό στήριγμα ενσωματωμένο στο κυρίως αγγείο και λαβές. Είχε κάλυμμα σε σχήμα τρούλου που κατέληγε σε λαβή. Συνηθιζόταν να το φέρουν στις γαμήλιες τελετές με το νερό για το γαμήλιο λουτρό και είχε συνήθως ανάλογη διακόσμηση. Πρωτοεμφανίστηκε τον 6ο αιώνα και χρησιμοποιήθηκε μέχρι τον 4ο αιώνα.

Η **λουτροφόρος** είναι ένα αγγείο με υψηλό λαιμό και δύο λαβές που ξεκινούν από το ανώτερο σημείο του αγγείου. Χρησίμευε για τη μεταφορά ή την αποθήκευση νερού, χρησιμοποιούνταν σε γαμήλιες τελετές. Με την πάροδο του χρόνου εξελίσσεται και παρατηρείται μια στένωση του λαιμού.

Η **πλημοχόη (ή κώθων ή εξάλειπτρον)** ήταν ένα ευρύ και αβαθές αγγείο με χείλος που στρέφεται προς τα μέσα. Διέθετε υψηλό κυλινδρικό στέλεχος και κάλυμμα με κυλινδρικό στέλεχος που χρησίμευε ως λαβή του καλύμματος. Τα αγγεία αυτά χρησίμευαν για την τοποθέτηση αρωματικού νερού ή ελαίου, για προσωπική χρήση αλλά και για θρησκευτικές ιεροτελεστίες

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Γκουγκότης Σταύρος , Κηρυττόπουλος Γιάννης, Νταούτης Ανδρέας ,
Ούσλης Παύλος , Παράσχος Κωνσταντίνος , Παύλου Γιάννης ,
Πετρίδης Χρήστος, Πέτρου Φίλιππας , Πηγαϊδούλης Μιχάλης ,
Ρουσούλη Ιφιγένεια , Σαμαρά Θάλεια , Σαχινίδης Νίκος , Σίσιου
Σταύρος , Σιώμκος Πέτρος, Τεφίκ Γεράσιμος , Τουτουντζής Σπύρος ,
Τσαλμίδης Ισίδωρος , Φραντζέζος Κωνσταντίνος
(πηγή: www.hellinondiktyo.gr)